

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Νόμος ΒΥΠΑ'. Περί υποχρέωσης τῶν καλλιεργούντων γαίας ἢ φυτείας ἔθνικῆς ἢ ἐκκλησιαστικῆς εἰς ἀπότισιν δικαιώματος ἐπικαρπίας 1

Νόμος ΒΥΠΒ'. Περί προσθήκης δευτέρου ἄρθρου εἰς τὸν νόμον ΒΥΚΓ' περὶ ἐκποιήσεως μέρους τῆς κληρονομίας τοῦ

Ἀλεξάνδρου Α. Σούτσου 2

Β. Α. Περί αὐξήσεως τοῦ φορολογικοῦ ὅρου τοῦ δασμοῦ τοῦ δήμου Ἐρυθρῶν 3

Β. Α. Περί διαιρέσεως τοῦ δήμου Σαμαιοῦ εἰς δύο δήμους.. 4

(1) Περί υποχρέωσης τῶν καλλιεργούντων γαίας ἢ φυτείας ἔθνικῆς ἢ ἐκκλησιαστικῆς εἰς ἀπότισιν δικαιώματος ἐπικαρπίας.

ΝΟΜΟΣ ΒΥΠΑ'

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

*Ἄρθρον 1.

Οἱ καλλιεργοῦντες γαίας ἔθνικῆς ἢ ἐκκλησιαστικῆς καὶ οἱ καρποῦμενοι ἐθνικοῖδιοκτῆτους γαίας, ἐφ' ὅσον καὶ αἱ μὲν καὶ αἱ δὲ δὲν ἐδηλώθησαν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ διανομῆς καὶ διαθέσεως τῶν ἔθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν γαιῶν καὶ φυτειῶν, ἢ δηλωθεῖσαι ἐξήρηθησαν τῆς διανομῆς, θεωρούμενοι κατὰ παράκλησιν κἀτοχοὶ ἀποτίνοσι τῷ δημοσίῳ ἢ ἐκκλησιαστικῷ ταμίῳ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΩΔΕ' τοῦ 1880, δικαίωμα ἐπικαρπίας, ὡς ὀρίζεται τοῦτο διὰ τοῦ ἄρθρου 17 (β', γ', δ') τοῦ ἀπὸ 30 Δεκεμβρίου 1885 ἈΤΜΔ' νόμου καὶ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου 1889 ΑΨΠΖ' νόμου.

*Ἄρθρον 2.

Ἐκαστον πρωτόκολλον καταμετρήσεως κοινοποιεῖται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Διοικονομίας πρὸς τὸν οικεῖον καλλιεργητὴν, ὅστις ἐντός μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως ὀφείλει νὰ προτείνῃ δι' ἀναφορᾶς ἢ πρὸς τὴν Οἰκονομικὴν Ἐφορίαν ἢ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ὅσας καὶ οἵας ἂν ἔχη ἀντιρρήσεις κατὰ τοῦ πρωτοκόλλου.

*Ἄρθρον 3.

Κριθειῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τούτου τῶν ἀντιρρήσεων, ἐὰν μὲν αὐταὶ ἀποβλέπωσιν εἰς τὸ ποσὸν τῆς καλλιεργηθείσης ἔθνικῆς ἢ ἐκκλησιαστικῆς ἐκτάσεως, τοῦ καλλιεργητοῦ ἰσχυριζομένου ὅτι ἐκαλλιεργήσεν ἐλάσσονα ἔκτασιν, διατάσσεται ἀναθεωρητικὴ καταμέτρησης, ἐπιδεικνύοντος τὰ ὄρια τῆς καλλιεργηθείσης ἐλάσσονος ἐκτάσεως αὐτοῦ τοῦ καλλιεργητοῦ, ἐὰν δὲ εἰς τὴν ιδιότητα τοῦ καλλιεργηθέντος κτήματος, τοῦ καθ' οὗ τὸ πρωτόκολλον καλλιεργητοῦ ἰσχυριζομένου ὅτι τὸ ὡς ἔθνικὸν ἢ ἐκκλησιαστικὸν κτῆμα διὰ τοῦ πρωτοκόλλου θεωρηθὲν εἶναι ἴδιον αὐτοῦ, λύεται ἡ ὑπόθεσις διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ.

Ἐὰν ὁ καλλιεργητὴς, καλούμενος ἐγγράφως νὰ ἐπιδείξῃ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐν τακτῇ ἡμέρᾳ τὰ ὄρια τῆς ἐλάσσονος ὑπ' αὐτοῦ καλλιεργηθείσης ἐκτάσεως, δὲν προσέλθῃ, ἢ ἀναθεωρητικὴ καταμέτρησης χωρεῖ καὶ ἄνευ τῆς συμπράξεως αὐτοῦ, ἐὰν ἐν τῇ ἀναφορᾷ τῶν ἀντιρρήσεων αὐτοῦ διαγράφῃ τὰ ὄρια τῆς καλλιεργηθείσης ἐκτάσεως, ἐὰν δὲ ἐκ τῆς νέας ταύτης καταμετρήσεως προκύψῃ ὅτι ὄντως ἐκαλλιεργήθη ἔκτασις ἐλάσσων, τὸ πληρωτέον δικαίωμα ἐπικαρπίας προσδιορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀποτελέσματος τῆς καταμετρήσεως ταύτης, τὰ δὲ ἔξοδα αὐτῆς βαρύνουσι τὸ δημόσιον. Ἐὰν δὲν ἀναγράφωνται ὄρια, ἀναθεωρητικὴ μὲν καταμέτρησης δὲν διενεργεῖται, τὸ δὲ ἀρχικὸν πρωτόκολλον ἐκτελεῖται.

*Ἄρθρον 4.

Ἐὰν ὁ καλλιεργητὴς, καλούμενος ἐγγράφως νὰ ἐπιδείξῃ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐν τακτῇ ἡμέρᾳ τὰ ὄρια τῆς ἐλάσσονος ὑπ' αὐτοῦ καλλιεργηθείσης ἐκτάσεως, δὲν προσέλθῃ, ἢ ἀναθεωρητικὴ καταμέτρησης χωρεῖ καὶ ἄνευ τῆς συμπράξεως αὐτοῦ, ἐὰν ἐν τῇ ἀναφορᾷ τῶν ἀντιρρήσεων αὐτοῦ διαγράφῃ τὰ ὄρια τῆς καλλιεργηθείσης ἐκτάσεως, ἐὰν δὲ ἐκ τῆς νέας ταύτης καταμετρήσεως προκύψῃ ὅτι ὄντως ἐκαλλιεργήθη ἔκτασις ἐλάσσων, τὸ πληρωτέον δικαίωμα ἐπικαρπίας προσδιορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀποτελέσματος τῆς καταμετρήσεως ταύτης, τὰ δὲ ἔξοδα αὐτῆς βαρύνουσι τὸ δημόσιον. Ἐὰν δὲν ἀναγράφωνται ὄρια, ἀναθεωρητικὴ μὲν καταμέτρησης δὲν διενεργεῖται, τὸ δὲ ἀρχικὸν πρωτόκολλον ἐκτελεῖται.

*Ἄρθρον 5.

Πρωτόκολλον, καθ' οὗ δὲν ἐγένοντο ἀντιρρήσεις ἐμπροθέσμως, καθίσταται ὀριστικὸν καὶ ἡ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ βεβαίωσις τοῦ διὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας χωρεῖ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀναστολῆς.

*Ἄρθρον 6.

Δικαίωμα ἐπικαρπίας διὰ τὰ ἔτη 1889, 1890, 1891 βεβαιωθὲν ἐπὶ τῇ βάσει πρωτοκόλλου, μὴ στηριζομένων εἰς αὐτοψίαν τῆς ἐν ἐκάστῳ τῶν ἐτῶν τούτων γενομένης καλλιεργείας, ἀλλὰ συνταχθέντων ἐπὶ τῇ βάσει πληροφοριῶν ληφθειῶν μετὰ τὰ ἔτη ταῦτα, δὲν καθίσταται ἀπαιτητὸν.

*Ἄρθρον 7.

Τὰ δικαιώματα ἐπιδόσεως, ὀριζόμενα εἰς εἴκοσι λεπτὰ δι' ἕκαστον πρωτόκολλον, πληροῦνται ὑπὸ τῶν καλλιεργητῶν,

συμβεβαιούμενα μετά τῶν λοιπῶν ἐξόδων ἐπιδείξεως καὶ καταμετρήσεως.

Ὁ παρῶν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡ. μῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Φεβρουαρίου 1897.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
ΘΕΟΔΩΡΟΣ Π. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Φεβρουαρίου 1897.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Φ. Π. ΒΑΡΒΟΓΑΝΗΣ

(2)

Περὶ προσθήκης δευτέρου ἀρθροῦ εἰς τὸν νόμον, ΒΥΚΓ', περὶ ἐκποιήσεως μέρους τῆς κληρονομίας τοῦ Ἀλεξάνδρου Δ. Σούτσου.

ΝΟΜΟΣ ΒΥΠΒ'

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

* Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὸ μόνον ἄρθρον τοῦ ΒΥΚΓ' νόμου π. ἔτους περὶ ἐκποιήσεως μέρους τῆς κληρονομίας τοῦ Ἀλεξάνδρου Δ. Σούτσου πρὸς πληρωμὴν τῶν βαρῶν αὐτῆς προστίθεται

* Ἄρθρον 2.

Τὸ τίμημα τῶν διὰ δημοπρασίας ἐκποιηθησομένων οἰκιῶν καταβάλλεται τρεῖς μετρητοὺς ὅλον ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς εἰδοποιηθῆ ὁ ἀγοραστὴς περὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παραχωρητηρίου.

Ὁ παρῶν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Φεβρουαρίου 1897.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
ΘΕΟΔΩΡΟΣ Π. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Φεβρουαρίου 1897.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΦΙΛΙΠΠΟΣ Π. ΒΑΡΒΟΓΑΝΗΣ

(3)

Περὶ ἀξίσεως τοῦ φορολογικοῦ ὄρου τοῦ δασμοῦ τοῦ δήμου Ἐρυθρῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 5 τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1847 νόμου ΕΗ' περὶ δημοτικῶν φόρων, 21 τοῦ ἀπὸ 30 Δεκεμβρίου 1892 νόμου ΒΡΚΑ' περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου, 56 καὶ 57 τοῦ ἀπὸ 3 Σεπτεμβρίου 1895 νόμου

ΒΤΜΘ' περὶ τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως, τὸν ἀπὸ 2 Μαρτίου π. ἔ. νόμον ΒΤΕΘ', τὸ ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ὑπ' ἀριθ. 28 ψήφισμα τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου Ἐρυθρῶν καὶ τὴν ἀπὸ 5 Ἰανουαρίου π. ἔ. ὑπ' ἀριθ. 137 γνωμοδότησιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἐγκρίνομεν τὴν ἐπὶ χρονικὸν διάστημα, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1899, αὐξήσιν τοῦ φορολογικοῦ ὄρου τοῦ διὰ τοῦ Ἡμετέρου διατάγματος τῆς 20 Ἰανουαρίου π. ἔ. ἐγκριθέντος κατ' ἐπέκτασιν δασμοῦ ἐπὶ τῶν μνημνευομένων ζώων καὶ ἐμπορευμάτων ἐν γένει ἀπὸ δύο ἑκατοστημορίων εἰς τρία ἑκατοστημόρια τῆς ἀξίας αὐτῶν τῆς ἐν τῷ δημοτικῷ δασμολογίῳ ὀρισμένης.

Ἀπαλλάσσομεν τῆς αὐξήσεως τοῦ φορολογικοῦ ὄρου τοῦ δασμοῦ τὰ ἐν τῷ ἔδαφ. 6' τοῦ ἀρθροῦ 13 καὶ ἐν τῷ ἀρθρῷ 14 τοῦ εἰρημένου νόμου ΒΡΚΑ' ἀναφερόμενα, τὰ εἰς τὸ μονοπώλιον τοῦ Κράτους ἀνήκοντα καὶ τὰ κατὰ νόμους εἰδικούς μὴ ὑποκείμενα εἰς δασμὸν, προσέτι δὲ τὰ παρὰ τῶν δημοτῶν τοῦ αὐτοῦ δήμου εἰσχομιζόμενα πρὸς τοπικὴν ἐν αὐτῷ κατανάλωσιν ἐξῆς ἤδη ἤτοι: σανὸν ἐν γένει, ὅστις παράγεται ἐκ τῶν ἀγρῶν αὐτῶν, κειμένων ἐκτὸς τῆς περιφερείας τοῦ δήμου, καὶ τὸ κηρόμελι, τὸ ἐκ τῶν μελισσιῶν τῶν δημοτικῶν παραγόμενον καὶ εἰσχομιζόμενον παρ' αὐτῶν καὶ τὰ ὑπὸ τῶν δημοτῶν ὡσαύτως εἰσχομιζόμενα πρὸς ἰδίαν αὐτῶν χρῆσιν, οὐχὶ δὲ πρὸς ἐμπορίαν, ἐμπορεύματα, ἅτινα ἀπαλλάσσονται καὶ δασμοῦ, κατὰ τὸ εἰρημένον ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου π. ἔ. Ἡμέτερον διάταγμα.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Φεβρουαρίου 1897.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
ΚΥΡΙΑΚΟΥΔΗΣ Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ

(4)

Περὶ διαιρέσεως τοῦ δήμου Σαμαίων εἰς δύο δήμους.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 8 τοῦ περὶ δήμων νόμου, 1 τοῦ ἀπὸ 7 Μαρτίου 1891 νόμου Αἰῆς' περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ προειρημένου νόμου, 26 τοῦ ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1891 νόμου Αἰῆς' περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων καὶ τὰς ἀπὸ 19 Μαρτίου 1895 καὶ 29 Μαρτίου 1896 ὑπ' ἀριθ. 124 καὶ 11 γνωμοδοτήσεις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Σαμαίων καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Σαμῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ὅ μέχρι τοῦδε δήμος Σαμαίων μετασχηματίζεται εἰς δύο δήμους, τὸν δῆμον Σαμαίων 6' τάξεως, ἔχοντα πρωτεύουσαν τὴν κώμην Αἰγιαλὸν καὶ ἀποτελούμενον ὑπὸ τῶν ἐξῆς κωμῶν καὶ κωμοπόλεων, ἤτοι: Αἰγιαλοῦ, Ἀλευράτα, Βλαγαῦτα, Γριζᾶτα, Διχάλια, Ζερβᾶτα, Καταποδάτα, Κουλουράτα, Λιβαθινᾶτα, Λαταβινᾶτα, Μουζαλαῦτα, Πουλάτα, Σκαλιὰ, Τσανεῦτα, Χαλιωτάτα καὶ τῆς μονῆς Ἀγριλίων, καὶ τὸν δῆμον Αἴνου γ' τάξεως, ἔχοντα πρω-

τεύουσιν τὴν κώμην Χαράκτη καὶ ἀποτελούμενον ὑπὸ τῶν ἐξῆς κώμῶν: Χαράκτη, Δεγαλέτου, Καταρράχου, Μοναστηρακίου, Μπενετᾶτα, Σοφᾶτα, Στάθερη καὶ Τσακαρσιάννα καὶ ἔχοντας πληθυσμὸν κατοίκων κατὰ τὴν ἐπίσημον ἀπογραφὴν τοῦ ἔτους 1889 τὸν μὲν ἐκ κατοίκων 3619 καὶ τὸν δὲ ἐκ κατοίκων 1795, καθὰ λεπτομερέστερον ἐμφαίνεται ἐν τοῖς προσηρηθημένοις τῷ παρόντι πίναξιν.

Ἡ ἐκλογή τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν, τῶν ἐκ τοῦ μετασχηματισμοῦ προερχομένων δήμων τούτων ἐνεργηθήσεται κατὰ

τὰς ἐπὶ ἀνανέωσιν τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν τοῦ Κράτους γενικὰς ἐκλογὰς.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Φεβρουαρίου 1897.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
ΚΥΡΙΑΚΟΥΛΗΣ Π. ΜΑΥΡΟΜΙΣ ΔΑΗΣ

Π Ι Ν Α Ε

Δηλῶν τὰ χωρία, ἐξ ὧν θέλει ἀπαρτίζεσθαι ἕκαστος τῶν διὰ τῆς διαιρέσεως σχηματισθέντων νέων Δήμων, προσέτι δὲ καὶ τὸν πληθυσμὸν καὶ τὴν ἀπόστασιν ἕκαστου αὐτῶν ἀπὸ τῆς πρωτεύουσας τοῦ διαιρεθέντος δήμου καὶ ἀπὸ τῆν τοῦ διὰ τῆς διαιρέσεως σχηματισθέντος νέου, εἰς ὃν ὑπήχθησαν.

Χωρία, ἐξ ὧν ἀπαρτίζεται ὁ ἀπομένον Δῆμος Σαμαίων		Πληθυσμὸς αὐτῶν	Ἀποστάσεις αὐτῶν				Χωρία, ἐξ ὧν ἀπαρτίζεται ὁ σχηματισθὲς νέος Δῆμος		Πληθυσμὸς αὐτῶν	Ἀποστάσεις αὐτῶν			
Πρωτεύουσα	Χωρία		Ἀπὸ τῆς ἀπομενούσης πρωτεύουσας		Ἀπὸ τῆς πρωτεύουσας τοῦ νέου Δήμου		Πρωτεύουσα	Χωρία		Ἀπὸ τῆς παλαιᾶς πρωτεύουσας		Ἀπὸ τῆς νέας πρωτεύουσας εἰς τὴν ὑπήχθησαν	
			Ῥοται	Λεπτὰ	Ῥοται	Λεπτὰ				Ῥοται	Λεπτὰ	Ῥοται	Λεπτὰ
Διγαλιός		282	—	—	3	—	Χαράκτη		153	3	—	—	—
	Ἀλευρᾶτα	47	—	45'	2	—		Δεγαλέτο	542	3	10'	—	10'
	Βλαχᾶτα	734	—	15'	3	—		Κατάρραχον	242	4	—	1	—
	Γριζᾶτα	219	—	25'	2	15'		Μοναστηράκι	74	5	—	2	—
	Διχάλια	188	—	15'	3	15'		Μπενετᾶτα	68	3	30'	—	30'
	Ζερβᾶτα	310	—	55'	1	55'		Σοφᾶτα	55	3	45'	—	45'
	Καταποδᾶτα	248	—	50'	1	50'		Στάθερη	218	3	30'	—	30'
	Κουλουρᾶτα	129	1	15'	1	45'		Τσακαρσιάνου	443	3	5'	—	5'
	Λιβαθινᾶτα	109	—	12'	2	45'			1795				
	Λαταβινᾶτα	53	—	12'	2	45'							
	Μουζακᾶτα	137	—	45'	1	25'							
	Πουλᾶτα	501	—	30'	2	45'							
	Σκαλιᾶ	91	—	15'	3	5'							
	Τζανετᾶτα	60	—	25'	2	5'							
	Χαλιωτᾶτα	506	—	55'	2	30'							
	Μονὴ Ἀγριλίων	5	—	20'	3	5'							
		3619											

Ἐν Ἀργυστολίφ 30 Μαΐου 1896.

Ὁ Νομαρχῶν Διευθυντὴς
Θ. Παπακωνσταντίνου

ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Του δήμου Σαμαίων του παρελθόντος έτους 1895 (κατά τὸ ἀρθρ. 1 § γ' ἐδ. 2 τοῦ ΑἰΓ' Νόμου)

Κεφάλαιον	Ἔσοδα	Ποσά	Κεφάλαιον	Ἐξοδα	Ποσά
Α'	Φόροι ἄμεσοι	600	Α'	Προσωπικόν	2224
Β'	» ἔμμεσοι	7991	Β'	Διοικήσις	250
Γ'	Πρόσοδοι ἐκ δημοτικῆς περιουσίας	250	Γ'	Γραφεῖα	85
Δ'	Τέλη, δικαιώματα, πρόστιμα	280	Δ'	Εἰσπράξεις	558
Ε'	Καθυστερούμενα	3000	Ε'	Υγεία	30
Ϛ'	Διάφορα	300	Ϛ'	Δημοτικὰ Ἔργα	400
			Ζ'	Νόμιμοι ὑποχρεώσεις	6893 25
			Η'	Χρέη καὶ ἀποζημιώσεις	853 55
		12421	Θ'	Ἀγαθοεργεῖαι καὶ συνδρομαὶ	—
			Ι'	Ἐξοδα κεκλεισμένων χρήσεων	682 ..
			ΙΑ'	Υπέρβασις ἐσόδων	445 20
	Σύνολον ἐσόδων	12421		Σύνολον ἐξόδων	12421 ..

Ἐν Ἀργοστολίῳ 30 Μαΐου 1896

Ὁ Νομαρχῶν Διευθυντής
Θ. Παπακωνσταντίνου

Π Ι Ν Α Ε

Δηλῶν τὰ προϋπολογιζόμενα ἔσοδα καὶ ἐξοδα
τοῦ ἀπομεινόντος Δήμου Σαμαίων

Κεφάλ.	Ἔσοδα	Ποσά
Α'	Φόροι ἄμεσοι	420
Β'	» ἔμμεσοι	6000
Γ'	Πρόσοδοι δημοτικῆς περιουσίας	200
Δ'	Τέλη, δικαιώματα, πρόστιμα	150
Ε'	Καθυστερούμενα	2000
	Σύνολον ἐσόδων	8770

Ἐξοδα

Α'	Προσωπικόν	1850
Β'	Διοικήσις	—
Γ'	Γραφεῖα	85
Δ'	Εἰσπράξεις	240
Ε'	Υγεία	30
Ϛ'	Δημοτικὰ ἔργα	400
Ζ'	Νόμιμοι ὑποχρεώσεις	5000
Η'	Χρέη καὶ ἀποζημιώσεις	853 55
	Σύνολον ἐξόδων	8438 55

Π Ι Ν Α Ε

Δηλῶν τὰ προϋπολογιζόμενα ἔσοδα καὶ ἐξοδα
τοῦ σχηματιζομένου νέου Δήμου.

Κεφάλ.	Ἔσοδα	Ποσά
Α'	Φόροι ἄμεσοι	180
Β'	» ἔμμεσοι	2000
Γ'	Πρόσοδοι δημοτικῆς περιουσίας	180
Δ'	Τέλη, δικαιώματα, πρόστιμα	140
Ε'	Καθυστερούμενα	1000
	Σύνολον ἐσόδων	3500

Ἐξοδα

Α'	Προσωπικόν	1440
Β'	Διοικήσις	—
Γ'	Γραφεῖα	50
Δ'	Εἰσπράξεις	100
Ε'	Υγεία	30
Ϛ'	Δημοτικὰ ἔργα	—
Ζ'	Νόμιμοι ὑποχρεώσεις	1500
Η'	Χρέη καὶ ἀποζημιώσεις	—
	Σύνολον ἐξόδων	3120

Ἐν Ἀργοστολίῳ 30 Μαΐου 1896

Ὁ Νομαρχῶν Διευθυντής
Θ. Παπακωνσταντίνου